

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan svečer, izimki nedelje in praznike ter velja po pošti in prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Up ravn i štvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilni shod v „Narodnem domu“.

Zvest svoji obljubi sklical je ljubljanski župan g. Hribar za včeraj dopoldne v Sokolovo dvorano shod volilcev, da na njem poroča o svojem delovanju v zadnjem zasedanju dež. zbora. Považilo se je odzvalo nad 200 volilcev, kateri so izvolili predsednikom meščana g. Lenčeta.

Župan g. Hribar je v daljšem govoru razpravljal o svojem delovanju v dež. zboru povdarjaje, da se je trudil storiti za Ljubljano, kar mu je bilo mogoče. Pred vsem je omenil, da se je z vso unemo zavzel za osušenje ljubljanskega barja, o katerem vprašanju se že 15 let razpravlja. Pokazalo se je, da poklicana oblastva izvršujejo svoja dela prepočasno, vladar je stvar v dež. zboru novič sprožil. Po informacijah, dobljenih v ministerstvu in pri vladi, je opravičena nada, da se bode to vprašanje odslej hitro približevalo končni rešitvi. Ko se barje osuši, se utesni Ljubljana in v mestu nastaneta dve obrežji. Ko se ti dozidati, bo mogoče urediti mestno kanalizacijo. Zato je tudi za mesto važno, da se stvar čim prej dožene.

Druga važna zadeva, katero je sprožil govornik, je vprašanje o ustanovitvi meščanskih šol. Mej vsemi avstrijskimi stolnimi mesti je Ljubljana jedina, katera nima meščanske šole, dasi bi bila potrebna in važna. Mesto je ni moglo ustanoviti, ker bi moralo prevzeti vse troške za učitelstvo. Z ozirom na to je govornik s soglasjem vse zbornice predlagal, da naj deželni normalno-šolski zaklad prevzame troške za učiteljsko osebo, občina pa naj skrbi za poslopja. Ako se ustanove meščanske šole, morala bi vlada napraviti nadaljevalni tečaj za učitelje, kar bo zopet pridobitev za Ljubljano. Pričakovali je, da se predlog v prihodnjem zasedanju vzprejme, ker so tako veleposestniki kakor klerikalci izjavili, da se ne bo nihče protivil, vsaj kolikor se tiče Ljubljane.

Važna stvar, o kateri je govornik razpravljal v dež. zboru, je ustanovitev posebne postaje na Poljanah poleg klavnice. Ko so se dolenske železnice gradile, so se interesovani krog zavzemali,

naj se pri klavnici naredi postaja, katera bi bila važna že za osebni promet, posebno pa za promet z živino. Ker pa je bila stvar pri gradnji zavožena, treba jo je bilo zopet v tir spraviti. Dotični govornikov predlog so v dež. zboru podpirali vsi. Za zgradbo je sedaj potreben poseben kapital, kateri se ne more drugače dobiti, kakor če se zagotovi njega obrestovanje in amortizacija, vsled česar je dal govornik sestaviti podatke o rentabiliteti. Računajoč na dobrohotnost merodajnih krogov in na podporo dra. Tavčarja, kateri je član upravnega sveta dolenskih železnic, je pač opravičeno upanje, da se doseže ta toli zaželjena postaja.

Govornik se je v dež. zboru zavzel tudi za vprašanje o umeščenju licealne knjižnice. Ta je največja svoje vrste v Avstriji. Njena vrednost se ceni nad dva milijona gld. Govornik je s posebno, od vseh poslancev podpisano interpelacijo opozoril vlado na nujno potrebo, dobiti za licealno knjižnico primernih prostorov, na kar je dež. predsednik povedal, da se zgradi posebno poslopje za drugo gimnazijo in posebno poslopje za licealno knjižnico. Torej je gotovo, da pade staro licealno poslopje in da se namesto njega zgradi dve novi.

Tudi učiteljsko vprašanje prišlo je letos v dež. zboru zopet na razpravo. Dežela trosi veliko za šolstvo, a dasi nje finance niso ugodne, si nikdo ni mogel prikriti, da treba učiteljem dohodke izboljšati. Za letos so se učiteljem dovolile neke male doklade, a ker so vse stranke priznale potrebo reorganizacije plač, se stvar gotovo ugodno reši. Za ljubljanske učitelje je govornik v finančnem odseku izposloval, da bodo učitelji III. plačilnega razreda dobili take stanarine, kakor jih dobivajo učitelji II. plač. razreda.

Ko je dež. zbor razpravljal o dež. proračunu, opozoril je govornik dež. odbor na staro obljubo, naj sestavi penzijski normale za dež. uradnike. Upati je, da predloži dež. odbor že v prihodnjem zasedanju dotični načrt.

Rane, katere je Ljubljani naredil potres, se še dolgo ne bodo zacelile. Zato je dolžnost deželnih in državnih poslancev, opozarjati ob vsaki priliki vlado na te rane. Govornik je v dež. zboru sprožil

predlog, naj se dovoli neobremenjeni prepis v regulacijske namene oddelka nega sveta in predlagal, naj se dovoli prenos potresnih posojil na druge posestnike. Govornik je v tem oziru tudi pozneje storil primerne korake pri ministerstvu in pri dež. predsedstvu ter upa, da se vsaj nekaj doseže.

Pri vseh storjenih korakih so govornika podpirali oni tovariši poslanci, kateri sede z njim v jednem klubu in bode jim zato izrečena topla zahvala. (Živahno pritrjevanje in Dobro-klici.)

V minoletem zasedanju prišlo je na dnevni red tudi politično vprašanje, namreč volilna reforma. Letos je prvič volila peta kurija in naravno je, da se je dež. zbor moral pečati z vprašanjem, kako naj se deželni volilni red spravi v sklad z državnim volilnim redom, da dobe doslej politično brezpravni sloji zastopnike v dež. zboru in da se sploh odpravijo neke druge krivice iz dež. volilnega reda. V dež. zboru zastopane stranke so se vsaka za se posvetovale o tej in končni uspeh je bil, da se je reforma izjalovila.

Klerikalna stranka se je z izgovorom, da mora najprej vprašati volilce za njih mnenje, izrekla zoper tiste spremembe, katere je zdaj sploh mogoče doseči. Poslanci narodne stranke so prepričani, da so njih volilci za splošno, direktno in tajno volilno pravico in zato so se izrekli vsi zanjo. (Živahni dobro klici.)

Proti taki reformi so veleposestniki, kateri branijo svoje po krivici pridobljene privilegije, a izrekli so se za direktne in tajne volitve. Jako je pa obžalovati, da je klerikalna stranka nastopila proti tajnim in direktnim volitvam in preprečila njih uvedenje. Kdor je proti tajnim volitvam, tisti ne misli odkrito, da naj pri volitvi prodere ljudsko mnenje.

Končno je govornik pojasnil razmerje med posamičnimi strankami v dež. zboru. V poslednjem času se je z neke strani začela gorja zoper narodno stranko in njenim pristašem se ne očita nič manj, kakor da so postali nemškutarji. (Hrupno ugovarjanje. Klici: To govore obrekovalci!)

Ali more — pravi govornik — meni kdo reči, da sem zaslužil ta priimek, ali mi more kdo iz privatnega ali iz javnega mojega življenja navesti le

LISTEK.

Naša lirika.

Jeden izmed tistih naših pesnikov, ki so si prisvojili brez vsacega hrupa, korak za korakom, čudno, kakor na tihem dogovorjeno priznanje, o katerem pa nikomur ne pride na misel, da bi prašal, je li zasluženo ali ne, je A. Funtek. O teh pesnikih se nikdar nihče ne prepira, niti govori, tudi čita jih le malokdo; in vender, kadar navajamo svoje „slavne može“, pritaknemo tudi njihova imena, iz navade in skoro nevedé, — „ker se tako spodobi“ . . . V slovstvenih zgodovinah imajo svoja stalna, privilegovana mesta; v čitankah in zbornikih bi jih človek celó pogrešal, kakor nekaj neizogibnega, ki nikomur ne koristi in tudi ne vznemirja nikogar. Podobni so ti poeti znancu iz kavarne, ki nam sedi vis à vis dan za dnem, leto za letom, kadi molčé svojo cigareto in pije svojega črnca, in katerega se sčasoma tako privadimo, da bi nam bilo neprijetno, ko bi ga ne videli več na starem mestu . . . Nihče se ne navdušuje za nje, nihče se ne zanima za njihov obraz, za njihovo življenje, najmanj pa še za njihova dela.

In to je naravno!

Glavna reprezentanta te znamenite „šole“ sta Josip Cimperman in Funtek; za njima pa so pobirali in pobirajo stopinje bolj ali manj vestno Anton Medved, Mihael Opeka, Anton Hribar, E. Gangl in drugi. Ker jih označujo pred vsemi, to je vestnost in natančnost. Ne morem si pomagati, — resnica je, da gojim do njih nekako sveto spoštovanje in bojazen . . . Spominjam se, da mi je pravil učenec Cimpermanov, kako je hodil k svojemu mojstru.

„Bravo gospod . . . ! Pesem je dobra, ta kitica je vsega občudovanja vredna, — ali glejte, prosim Vas, kakšna rima! Popravite jo in pridite zopet!“

Prišel je vdrugič.

„Kitica je izvrstna, — ali rima še ni ribniška. Popravite jo in pridite zopet!“

In popravljal je dotičnik tako dolgo, dokler ni bila vsa pesem — konfuzna, a rime so bile vzorno pravilne in mojster je bil zadovoljen . . . Suhoparnost in lesenost pa jim ni pravilo in v krivi samó gledé zunajne oblike; ne! — prepojila je vse njihovo mišljenje, snovi in kompozicijo. Reži se iz vsacega stavka, iz vsacega vzklika, iz vsake vejice in pike. Duh, ki veje iz njihove pesmi, je zaprašen in ovit s pajčevinami, kakor bi ležal stoletja v

temni kleti ter prišel naposled na dan, len in okoren, z zaspanim obrazom in s krmežljivimi očmi . . .

Kar nedostaje dalje tem pesnikom, to je gorak čut in živa barva, tisti omamljivi vonj, ki diha iz vsacega pravega umetvora . . . Pred seboj vidimo samo ponarejen okostnik, z žicami zvezan in od vseh strani podprt, postavljen na kateder v korist „ukaželjne mladine“ . . . Bujnega mesa in tople, nemirne krvi ne zasledi živa duša niti z najostrejšimi naočniki. Namesto živega pripovedovanja, — samo suho, dolgočasno „pojasnjevanje“, namesto čuta, — proforsko logično modrovanje. Človeku je včasih naravnost zoperno in neprijetno, ko vidi, kako se razblini, kako v hipu zvedeni in spletni zares lepa, pesniška snov pod okornimi rokami natančnega in vestnega — verzi-feksa!

Toda stopimo od abstraktov do konkretosti!

Naslov Funtekovih najnovejših pesmij je na pr. „Smrt“ Ob prvem pogledu bi se zdela ta pesniška naloga lahka. Kdor ima količkaj fantazije, razgrne se mu pred očmi cela vrsta tragičnih prizorov, ki pretresajo živce in stiskajo srce . . . Ali vsi ti prizori so se ponavljali od Kajna pa do danes sto in stokrat, risali in opevali so jih najrazličnejši

najmanjši greh zoper narodna načela? (Živahni klici: Živio Hribar!) Ravno tako kakor meni, se tudi nobenemu drugemu nar. poslancu ne more nič tacega očitati. Pri vsakem je privatno in javno življenje odločno narodno, vsak deluje za narod in vzgaja svoje otroke v narodnem duhu. Takim ljudem očitati nemškutarstvo, je brezvestno. (Burno, dolgotrajno pritrdjevanje)

Pri zadnjih deželozbornskih volitvah so bili klerikalci v vseh mestih propadli in sami torej niso imeli večine v dež. zboru. — Klerikalci so se veselili, da osamijo narodno stranko tako, da se ne bo mogla ganiti. Računali so na podporo veleposestnikov, s katerimi so bili poprej dolgo časa zvezani. Položaj narodne stranke je bil tak, da je morala iskati zaveznikov, ker bi sicer ne bila mogla varovati koristi svojih volilcev in bi za mesta ne bila čisto nič dosegla. Vsi tedaj so narodni poslanci pri gospodarskih vprašanjih hodili časih z Nemci, ne da bi bili v narodnem oziru količkaj odnehali od svojih načel. Da to narodni stvari ni bilo na škodo, se vidi iz tega, da se je narodnim poslancem sedaj na pr. posrečilo, kar prej ni bilo mogoče, izposlovati namreč podporo slovenski višji dekliški šoli.

Volilci naj uvažujejo položaj narodne stranke, naj nje postopanje presodijo trezno in previdno in gotovo spoznajo, da postopa prav. Če pa kdo sliši kako obrekovanje narodne stranke, naj varuje nje čast in čast svojih poslancev! (Živahno pritrdjevanje.)

Govornik izjavi, da bi koj izstopil iz stranke, ako bi hotela na kvar narodu napraviti zvezo z Nemci; toliko zaupanja pa gotovo zasluži on, kakor sploh vsak narodni poslanec, da se veruje njegovim besedam.

Govornikovim izvajanjem je sledilo viharno pritrdjevanje in dolgotrajni burni Živio klici so odmevali po dvorani.

Ko se je šum polegel, oglasil se je za besedo g. Pour, kateri je razpravljaj o raznih občinskih zadevah in utemeljeval željo, naj dež. zbor kaj stori za preskrbljevanje siromakov, zlasti z nakladami na zapuščine bi se dala dobiti potrebna sredstva.

Župan g. Hribar je, priznavajoč, da nastanejo občini vsled novega demovinskega zakona veliki stroški, za katerih pokritje bode moral skrbeti obč. svet, povdarjal, da se je dež. zbor bavil tudi z vprašanjem o preskrbljevanju siromakov in da pride najbrž že v prihodnjem na zasedanji vrsto predlog, kako dobiti kapital za ustanovitev ubožnega zaklada.

Na to se je oglašil kurat g. Koblar, kateri je protistoval proti temu, da bi se narodna stranka imenovala narodno napredno ali svobodomiselnost, ter očital županu Hribarju, da je hvalil zvezo z Nemci, češ, ta zveza ne bo uplivala samo na gospodarske razmere, nego tudi na narodne. Zunajkranjski Slovenci, videč, da se je na Kranjskem narodna stranka zvezala z Nemci, bodo padali in propadli. (Živahno ugovarjanje) Nemci vedo, da jim bo zveza z narodno stranko koristila tudi v narodnem oziru, zato so pri zadnji državnozbornski volitvi šli za narodno stranko v boj. Ko bi se bilo

takrat vedelo, ko se je polagal temeljni kamen Narodnega doma, da se bo na prvem shodu v tem poslopju poslavljala zveza z Nemci, gotovo bi bili dotični rekli: Proč z njim, ni ga treba! (Burno ugovarjanje in klici: To je nesramo!)

Podžupan dr. vitez Bleiweis je zavračal Koblarjev napad povdarjaje, da je Koblar do sedaj sedel v izvrševalnem odboru narodne stranke, da je bil natančno poučen o položaju, in da je odobral postopanje stranke. Ko bi se ne bil strinjal, ne bil bi ostal v stranki. Sicer je pa Koblar sam s seboj v nasprotju. Pri nas devlje v nič vsako občevanje z Nemci, na drugi strani pa hvali koroške Nemce, kateri so slovenskemu kandidatu Enspieslerju pomagali do zmage, in hvali Robiča, kateri je s pomočjo nemških poslancev prišel v dež. odbor štajerski. Tako ravnanje se samo sodi. (Živahno odobravanje)

Župan g. Hribar povdarja, da se taki zvezi, kakršna obstoji mej narodno stranko in Nemci — če se sploh more to razmerje imenovati zvezo — ne more v politiki noben razsoden človek ustavljati. Kolikrat so se slovenski klerikalci že zvezali z Nemci, v drž. zboru so se tej zvezi na ljubav celo izrekli, da naj se vse narodne zadeve odstavijo z dnevnega reda (Klic: To je bilo izdajstvo!) in tudi v dež. zboru je vladala tesna zveza mej klerikalci in Nemci. Ta zveza je preprečila, da Ljubljana ni dobila samoslovenskih napisov. Koblar — pravi govornik — mi je očital, da sem narodno stranko imenoval narodno napredno, a dejal sem izrecno, da narodno stranko jaz imenujem napredno, ker sem napreden in svobodomiseln in to tudi ostanem. Narodna stranka ni v načelnih vprašanjih niti za las odnehala in se bo vedno ravnala po Jurčičevem geslu: „Trd bodi, neizprosni, mož jeklen.“ Koblar je tudi trdil, da so Nemci pri državnozbornski volitvi šli v boj za narodnega kandidata. A Nemci niso glasovali vsi za narodnega kandidata, mnogo jih je tudi bilo, kateri so glasovali za tistega kandidata, kateremu je dal tudi Koblar svoj glas. Tisti, ki hočejo v kalni vodi ribariti, bi radi poostriili razpor, kateri je nastal pri državnozbornski volitvi. Svarim volilce — pravi govornik — naj takim glasom ne verujejo, naj ne sedejo na limanice, katere jim nastavljajo izvestni ljudje. Koblar je tudi trdil, da se podpora za višjo dekliško šolo ni dobila vsled podpore Nemcev, češ, glasovali so zanjo tudi klerikalci. Jedino vsled opisane konstelacije v dež. zboru je bilo mogoče, dobiti podporo višji dekliški šoli. Do kler so bili klerikalci zvezani z Nemci, bili so klerikalci odločno proti vsaki podpori, z laj so videli, da bi Nemci bili pripravljeni glasovati za podporo in ker so se ustrašili, da se dobi podpora zoper njih voljo, glasovali so tudi oni zanjo. Sicer pa pozna narodna stranka dobro stari rek „Timeo Danaos et dona ferentes“ in zato je pazna, zakaj v narodnem oziru ne odneha od svojih načel ni za las. (Živahno odobravanje.)

Kurat g. Koblar je odgovarjal, da ne pripada niti drugim deželam niti klerikalni stranki (Veslost), da ga torej nič ne briga, kar drugi

delajo. Na Kranjskem je 95% Slovencev in le 5% Nemcev, torej se na poslednje ni treba nikjer ozirati. (Klici: Nemških glasov ste pa le beračili, ko ste kandidovali! — Zakaj ste pa glasovali za Barga?)

Gosp. Jos. Nolli je zavračal Koblarjeve napade, češ, da ima meščanstvo zdrave možgane in ne potrebuje, da bi mu zapovedovali kaplanje. Če so Nemci pri državnozbornski volitvi glasovali zoper črno vojsko, storili so to v svojem lastnem interesu, ker nečejo, da bi tudi mesta prišla pod črni jezuitaki klobuk. (Burno pritrdjevanje.)

Naposled je govoril še g. Jožef Turk. Ko je vstal, čul se je klic: Zdej se bo solo plesala! Govornik je trdil, da je dr. Tavčar pred državnozbornskimi volitvami hodil krog Nemcev (Župan Hribar: To je laž!) in jih prosil pomoči in da se je v nemških krogih govorilo: „Den Dr. Tavčar lassen wir nicht fallen.“ Končno je govornik povedal, da ni klerikalec (Klic: Kaj si pa? — Drugi klic: Samo Pepe! — Veselost), a da se ne da komandirati.

Župan g. Hribar je Turku na kratko odgovoril, da dr. Tavčar ni hodil okrog Nemcev ter prosil volilce, naj ne verujejo češč.

S tem je bilo razpravljanje končano.

Predsednik g. Lenče je z lepimi besedami utemeljeval svoj predlog, naj se poslancu gosp. Hribarju izreče zahvala in zaupanje z željo, naj bi tako kakor doslej deloval tudi v prihodnje v prid stolnemu mestu.

Zborovalci so predlog z naidušenimi Živio-klici vzprejeli, na kar je predsednik zaključil zborovanje.

V Ljubljani, 26. marca.

Bodoča državnozbornska večina S tem važnim vprašanjem se bavi nekaj dni sem vse tostransko avstrijsko časopisje „Dziennik Polski“, ki je, kakor znano, grafu Badeniju jako blizu, piše: „Bodoča majoriteta se more sestaviti po sedanjih odnošajih le iz sledečih skupin: Klub Poljakov (59 članov), levi centum (t. j. nemški liberalci brez čeških Nemcev, v vsem okoli 50), Mladočehi s češkim plemstvom (do 80), Slovenci z drugimi ostanki Hobenwartovega kluba in katol. konservativne frakcije (okoli 35) in Rusini frakcije Barvinskega (6).“

Konec volitev. V četrtek je bil poslednji dan šest tednov trajajočega volilnega boja. Novo volilno pravo se je izvajalo prvič, pričakuje se pa z vso gotovostjo, da tudi zadnjič. Nova zbornica se bistveno sicer ni izpremenila, vendar pa je prišlo v njo nekaj novih resničnih prijateljev in zastopnikov naroda. Zanimiv je slučaj, da je bil zadnji izvoljeni poslanec prelat Dugel, opat v Göttweigu, prvi opat Lev Treunfels; prav kakor bi tičal v tem slučaju simbol sedanjega vladajočega klerikalizma!

Klub katoliške ljudske stranke. „Linzer Volksblatt“ priporoča, da bi se v novi zbornici poslancev osnoval velik klub katoliške ljudske stranke. V ta klub bi vstopilo 10 Tirolcev, 15 Gorenjih avstrijcev, 4 Solnogračani, 3 Predarlci in 5 Štajercev. Klub bi bil torej čisto nemški.

Sleparije pri volitvah. V Gradcu sedaj državno pravdnštvo pridno preganja razne sleparije pri volitvah. Nad 100 jih je obtožilo, ker so kupili legitimacije in hoteli z njimi voliti. Nekaj so jih že obsodili v osm-, oziroma štirinajstdnevni zapor. Obsojenci so največ nemški liberalci, nekaj protisemitov je pa tudi vmes.

Volitev v peti kuriji v Pragi. Březnowski je baje zmagal v peti kuriji v Pragi največ zaradi tega, ker je malo protisemit. Vsi židje so že pri prvi volitvi šli volit socialista. To je pa krščanske življe v Pragi močno vzbudilo, da so šli volit Březnowskega. Baš ta volitev je židje pri Mladočehih močno pripravila ob veljavo. Čelo dr. Gregr, ki je bil velik nasprotnik protisemitov, se je jako ostro izrazil proti židom. Tako so židje sami preskrbeli, da se je protisemitizem zanesel tudi v Prago.

Nemci in Rusija. Rusko učno ministerstvo je naročilo, da se v južnih in zapadnih gubernijah v šolah nemških naseljenikov mora upeljati ruski učni jezik. Samo veronauk in nemščina se bodeta tudi v bodoče še smela v nemščini poučevati. — V baltijskih pokrajinah so pa dobile občine naloz, da morajo proračune in zapisnike sestavljati v ruščini in z uradi samo ruski dopisovati. Kakor se vidi, v Peterburgu zopet prevladujejo nemštvu nenaklonjeni življi. Rusija bi tudi zato rada porusila Nemce, ker

poeti in poetastri vseh narodov in vseh „šol“. Zato je bil Funtek predrzen, — in ne sme se mu šteti v preveliko zlo, da je tako — žalostno ponesrečil. To je samo posledica njegove brezbarvne manire. Treba bi bilo pač posebne ženjalnosti, če bi hoteli izkresati bleskeče iskre iz izrabljenega kamna! Te pa Funtek žalibog nima.

Vse njegove pesmi, — tudi najboljše, kakor so na pr. „Most“, „Kip“, „Smrt je bajka“ in „Smrtna ladja“ — ječé pod težo nepotrebnih besed, brezbarvnih figur in ponarejenega patosa. Kar pa naravnost v lice bije, to je tisto modrovanje in premišljevanje, ki zaključuje skoro polovico pesmij in katero ohladi človeku še tisto malo poetičnega čuta, ki mu ga je vzbudil predmet sam . . .

Čitajte, na pr. „Pesem vodnih vil“! . . . Snov je lepa, četudi navadna in obrabljena. Daklica je skočila v vodo, ker jo je zapustil ljubimec in se z drugo poročil. Ob njenem truplu pojejo vodne vile, in zadnji njihov spev se glasi:

„Vile tudi ljubav rani,
A umreti ne mogó!
Srečna bitja so zemljani,
Ker od bolečin umró!“

Resnica je, da je hotel vzbuditi Funtek s temi vrsticami posebne vrste efekt. Jaz sem se prijel za glavo in skočil s stola. —

Ali:

Sirota je umrla in angelj jo spremi v nebo.
Smrt pa govori:

„Zdi meni sami
Takó so lepó,
Da je umrlo
In šlo v nebó!“

Kaj podobnega se čita samo še v E. Ganglovih pesmih . . . —

O bistvu modrovanja in premišljevanja samega ne govorim, četudi me šegečejo prati. Vzemi mi bi se preveč ljudij, z Vami vred, gospod urednik, in to bi danes še ne bilo ljubó; zakaj novo solnce še ni posijalo v vsi svoji lepoti . . . In ravno ob „Smrti“ Funtkovi se me je polastilo tako vroče, uprav sentimentalno hrepenenje po tem svetlem, gorkem solncu. Sijati je začelo izza gomá, zdaj še medlo, z bledim, skoro hladnim žarom; zakaj megla je pregosta in žarki so še pre slabi, da bi prodrli skoz njo. Ali jaz že čutim njegovo pohotno, vznemirjajočo gorkoto . . . Drugod sijje danes v vsi svoji moči in krasoti in kmalu priplava na naše nebo; ne vdrže ga filisterske megle, ki leže nad nami, kakor môra, ne vdrže ga niti Funtek, niti Gangl, niti Medved z Opeko vred . . .

Da govorim jasno: moderna lirika je pred vrati in kadar potrka dovólj glasno, odpro se jim sama od sebe.

Ivan Cankar.

se boji, da bi v kaki vojni Nemci s sovražnikom potegnili.

Krečansko vprašanje. Velevlasti ne morejo priti do nobenega sporazumljenja glede krečanskega vprašanja. Posebno ker skoro nobena noče poslati svojih vojakov v sredo Krete, da naredi red. Po goratih krajih v sredini otoka bode bojevanje zelo težavno. Jedinoma Anglija se je ponudila, da pošlje sama na Kreto 10 000 vojakov, ki preženo Grke in naredi red. Velevlasti pa te ponudbe niso bile posebno vesele. Boje se, da si Anglija s tem le prisvoji najlepša pristanišča, ostali otok pa pri priložnosti prepušča Grkom. Anglija pa preti, da se ne udeleži blokade grških pristanišč, ako se ne vsprejme navedena njena ponudba. Tako velevlasti še danes ničesar ne vedo, kako bi uredile krečanske razmere. Njih ugleda v orijentu gotovo ne pospešuje taka neodločnost. Turški sultan tudi mora vedno bolj izgubljati vse spoštovanje do njih, ko vidi, da še Krete pomiriti ne morejo.

Krečanska avtonomija in Grška. V Atenah so še vedno precej prevzetni. Po nekaterih evropskih listih se je bila sprožila misel, da se Kreti da samouprava in se grški princ Jurij imenuje za njega generalnega guvernerja. Če se upelje taka samouprava, potem ni nobene dvombe, da bi otok kmalu postal grški. Grški listi so pa vendar vsi proti taki rešitvi. Kreta se mora takoj popolnoma spojit z Grško. Za Grke bi bilo preveč poniževalno, da bi kak njen princ priznaval sultana za svojega gospodarja. Seveda, Grki se upajo tako prevzetno govoriti le zato, ker vidijo, da se jedinstvo velevlasti takoj krha, kadar bi morale kaj odločnega storiti. — Grška vlada je odpoklicala s Krete vse svoje konzule, češ, dežela je sedaj grška, torej ondu ne morejo biti več grški konzuli.

Turških vojakov je zadosti na grški meji, a so jako slabo preskrbljeni. Ker je zadnje dni nastopilo mrzleje vreme, strašno prezebajo in stradajo. Poleg tega so se pa v turškem taboru pojavile osepnice, ki hudo pobirajo vojake. Pri tacihi razmerah se ni čuditi, če turški vojaki uhajajo v grški tabor.

Panamska afêra se je zopet oživila in utegne postati za mnoge politike jako usodepolna. Kakor se govori, pride na zatočno klopi sedem poslancev in eden senator, poleg tega pa še kacic 20 bivših poslancev in senatorjev. Vsi ti so se bili dali podkupiti. Mej podkupljenci so baje politiki vseh strank. Kompromitovanih je tudi več že umrlih politikov. Govori se o nekem velikem možu, kateremu so nedavno postavili spomenik. Nekateri krogi so se jay v zadregah, kaj s spomenikom. To vendar ne gre, da bi lep spomenik, postavljen na državne stroške, imel mož, ki je bil v panamske sleparije zamotan. Najbolje se panamske afêre vesele razni revolucionarni listi, češ, sedaj bodo ljudje izpoznali, kakšne so sedaj vladajoče stranke in ž njimi obracunili. Nekateri poslanci mislijo v zbornici predlagati, naj se sklene zakon, po katerem se bode smelo slavnim možem spomenike postavljati šele čez 50 let po njihovi smrti, da jih potem ne bode treba porirati.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. marca

— (Tiskovnega zakona § 19.) je najbolj obrabljeno sredstvo, katerega se more kdo poslužiti. Sklicuje se na ta paragraf, nam je poslal g. Anton Koblar naslednje pismo: „V številki 65. t. l. je „Slovenski Narod“ prinesel nastopno poročilo: „Koblar je šel v samozatajevanju celo tako daleč, da je g. Göckenu v Tržiču pisal, da je liberallec in da pripada liberalni stranki, samo da bi ujel nekaj nemških liberalnih glasov in si ž njih pomočjo pridobil mandat“. Z ozirom na § 19. tisk. zakona objavite v „Slov. Narodu“, da je to popolnoma neresnično, ker jaz nisem nikdar niti Göckenu niti komu drugemu pisal, da sem liberallec in da pripadam liberalni stranki. V Ljubljani, 24. marca 1897. Anton Koblar“. — Ko bi bil g. Koblar hotel dokazati, da smo mu storili krivico, pričočil bi bil pismo, katero je pisal g. Göckenu v Tržiču, v celoti, in javno mnenje bi bilo samo sodilo. Ali g. Koblar tega ni storil, nego se skrila za § 19. tiskovnega zakona. Tako lahko taji, ne da bi mu bilo treba kaj dokazati. Nu, da izpozna g. Koblar bolje, kako potrebno je, da obelodani g. Göckenu pisano pismo doslovno, mu povemo, da je sam g. Göcken jednemu najodličnejših mož narodne stranke povedal,

da mu je g. Koblar na vprašanje, h kateri stranki pripada, pismeno odgovoril, da je liberallec in da pripada liberalni stranki.

— (Župan Hribar) odpotuje danes v družbi mestnega nadingenieurja Ivana Dufféta za tri tedne na Nemško, da si ogledata v nekaterih mestih kolodvorske uredbe in pa druge naprave, s kakršnih izvršitvijo se bode v kratkem pečati občinskemu svetu ljubljanskemu.

— (Imenovanje.) Finančni koncipist gospod dr. Ivan Rupnik je imenovan davčnim nadzornikom, finančni konceptni praktikant g. Josip Bihlmeier pa finančnim koncipistom.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Bliza se konec sezone. Jutrišnja predstava opere „Fra Diavolo“ bode ob enem predzadnja operna predstava v tekoči sezoni. Kakor smo že javili, priredi se ta predstava na korist opernemu zboru, kateri gotovo zasluži, da bi bilo gledališče razprodano. Začetek bo ob 8. uri.

— (C. kr. izpraševalna komisija za obče ljudske in meščanske šole v Ljubljani) Upisoblenostni izpiti se začno dne 3. maja ob osmih zjutraj.

— („Dobrodelno društvo tiskarjev na Kranjskem“) priredi v nedeljo, dne 28. marca t. l. v salonu Hafnerjeve pivovarne na Sv. Petra cesti na korist društveni blagajnici družinski večer. Iz posebne prijaznosti sodelujejo: gospod Rudolf Inemann, režiser slovenskega gledališča; oddelek slav. pevskega društva „Ljubljana“ in slav. tamburaški klub „Zvezda“. Razpored: 1. B. Smetana (i. Bartl): Koračnica iz opere „Prodana nevesta“, udarja tamburaški klub „Zvezda“. 2. A. Hajdrih: „Na boj“, moški zbor, poje oddelek pevskega društva „Ljubljana“. 3. Ivan pl. Zajc (M. pl. Farkaš): „Domovini i ljubavi“, prvi brač solo, udarja tamburaški klub „Zvezda“. 4. Različne karakterje predstavlja režiser g. Rudolf Inemann. 5. I. Bartl: „Što čutiš“, udarja tamburaški klub „Zvezda“. 6. Fr. Gerbec: „Slovenski brod“, moški zbor, poje oddelek pevskega društva „Ljubljana“. 7. M. Adamič: „Slovenske narodne pesmi“, udarja tamburaški klub „Zvezda“. 8. Francoskega eksamotérja predstavlja režiser g. Rudolf Inemann. 9. dr. Ipavic: „Slovenska pesem“, moški zbor, poje oddelek pevskega društva „Ljubljana“. 10. M. pl. Farkaš: „Kraški Sarafan“, kvartet, udarja tamburaški klub „Zvezda“. 11. Kocijančič: „Novinci“, moški zbor, poje oddelek pevskega društva „Ljubljana“. 12. Iv. pl. Zajc (Gutschy): „Večer na Savi“, fantazija, udarja tamburaški klub „Zvezda“. 13. Drag. Barborič: „Koračnica slov. na rodni pesmij“, udarja tamburaški klub „Zvezda“. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Ustopajna za osebo 30 novč. Preplačila se z ozirom na dobrodelni namen s hvalečnostjo vsprejmo.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) ima danes v petek ob 8. uri zvečer skupno pevsko vajo (ženski in moški zbor), ženski zbor že ob 1/2 8. uri. Za jutri napovedana pevška vaja izostane z ozirom na slovensko gledališče.

— (Deželni odbor kranjski) je podelil kmetijski podražnici v Sotražici 100 gld. za napravno sadne drevesnice, katere naj v odnotni pokrajini posepeši sadjarstvo, da se z njim izboljša gospodarsko stanje ubogih prebivalcev.

— (Ljudsko šolstvo na Kranjskem) Deželni odbor kranjski je začel proučevati in ukrepati, kako bi se v smislu letošnjih sklepov in resolucij deželnega zbora izboljšalo gnotno stanje ljudskih učiteljev, in kako bi se za dež. finance ugodno uredilo zelanje njih plač.

— (Novo izmerjena višina Triglava) Po meritvah, katere je lani izvršil vojaški geografski zavod na Dunaju po vsej Gorenjski, znaša absolutna višina Triglava 2865 m. Fiksna točka na Triglavu je sedaj Aljažev stolp, v katerega sredini je zakopano triangulacijsko znamenje, to je kamen z izdolbenim križem. Naj se omenimo, da bo vojaški geografski zavod meril višino glede na rob stolpe streha, do katerega je ravno 2865 m.

— (Nesreča na južni železnici.) V noči mej 22. in 23. t. m. se je zaletel mej postajo Poličane in Ponikvo na Štajerskem prazen železniški stroj v druga dva stroja, ki sta drdrala pred njim proti Ponikvi v presledku 15 minut. Kakih pet ki lometrov pred Ponikvo je dohitel drugi stroj prva dva in se zaletel s tako močjo v nje, da so se vsi trije stroji hudo poškodovali. Tudi eden strojevodja je bil lahko ranjen. Vzrok nesreče je bil strojevodja drugega stroja, ki ni ohranil ves čas presledka 15 minut in ki je najbrž na stroju s kurjačem vred zaspal. Tudi železniški čuvaji so krivi veliko te nesreče, ker niso drugega stroja ob pravem času ustavili. Ker je bila noč jasna in ker je tudi progla zelo ravna, obvarovala bi se lahko bila nesreča, ko bi drugi strojevodja in čuvaji obračali večjo pozornost na izvanredne stroje in vlake.

— (Občinski svet tržaški) je v seji dne 24. t. m. volil župana. V dopoldnanski seji se je volitev trikrat vršila brez pozitivnega uspeha. V sled tega se je na zvečer istega dne zopet sklicala seja in se je volitev nadaljevala. Ker je bil dosedanji

župan dr. Pitteri izjavil, da županstva več ne prevzame, tudi ko bi bil izvoljen, izjednila se je ireidenta na dosedanjega podžupana dr. Karla Dompierija, kateri je bil z 48 od 51 oddanih glasov izvoljen županom. Dompieri je za jedno nijanso še bolj rudeč nego je bil Pitteri. Podžupanom pa bila izvoljena žid dr. Luzzato in Benussi.

— (Klub slovenskih tehnikov na Dunaji) je izvolil pri občnem zboru 18. t. m. za letni tečaj sledeči odbor: Stud. meh. Ignacij Šega, predsednik; stud. ing. Janko Krsnik, podpredsednik; stud. ing. Rajko Verbizb, tajnik; stud. arh. Ignacij Stembov, blagajnik; stud. ing. Viktor Skabernè knjižničar.

— (Razpisane službe.) Pri deželni komisiji za agrarske operacije na Kranjske več mest geometerskih pristavov, oziroma asistentov in elevov. Mesčna plača pristavov je 80 gld. ona asistentom 60 do 70 gld., elevi dobivajo letni adjutum 600 gld., vsi vrhu tega še priklade če delajo zunaj. Povrnitev potnih stroškov in pisarniški pavšale. Zahteva se poleg drugih sposobnostih znanje nemškega in slovenskega, oziroma kakerega drugega slovanskega jezika. Prošnje do konca marca dež. komisiji za agr. operacije v Ljubljani. — Pri hidrografičnem deželnem oddeku za Kranjsko se vzprejme pomožni uradnik za čas potrebe. Prosilci morajo biti večči računski in manipulacijske stroke in obah deželnih jezikov. Prošnje do dne 31. marca predsedstvu stavbinskega urada deželne vlade, Tarjaški trg št. 5. I. nadstropje.

* (Na potovanju vladarjev) ali članov vladarskih hiš porablja se znani „inkognito“ z izmišljenimi imeni. Tako potuje avstrijska cesarska dvojica kot „grof in grofica Hohenembs“; kraljica angleška potuje kot „grofica Balmoral“, njen sin, prestolonaslednik kot „grof Chester“, kralj belgijski kot „grof Ravenstein“, kralj portugalski kot „grof Barcellos“, nemška cesarica Friderik kot „grofica Lingen“, kraljica portugalska pa kot „markiza Villagosa“.

* (Kaznovanje nezvestih ženinov) je upeljano že dlje časa v Angliji. Trstja kamora „queens bench sodišča“ ima radi tega vedno polne roke dela. Vsak hip se izneveri kak ženin svoji nevesti, vsak dan zapusti ljubimec svojo zaročenko, in kazen sledi povsod za petami. Tako je zapustil minoli teden neko mis Cross ljubček, ker je prišla na sestanek vedno v spremstvu svoje sime in strašno pozorne matere, ki je ljub meca v vsem ovirala. Za svojo nezvestobo je moral plačati zapušenki 200 gl. Ljudskoškoleka ravnateljica Eiza Hoare je dobila izplačanih od izdajalskega učitelja 360 gld. Učiteljico Ana Crowther je zapustil večleten ljubimec, fotograf, pa moral zato plačati 1500 gl. Bogato najemnikovo hčer iz Limericka je zapustil bratranec, a bil zato obsojen na 3000 gl. težke žepne kazni. — Ako bi se upeljalo tudi v Avstriji tako sodišča za nezveste ljubimce, bi bržčas prav nič ne ugovarjala naša deklata!

Brzjavke.

Dunaj 26. marca. Vsi slovenski poslanci so že dospeli sem. Posebno srčno je bil pozdravljen zastopnik koroških Slovencev, Einspieler.

Dunaj 26. marca. Danes so se sešli pod predsedstvom grofa Falkenhayna vsi nemški konservativci, bivši Hohenwartovci in Dipaulijevci. Z vseh strani se je izrekla želja, naj bi se vsi poslanci združili v jednom klubu.

Dunaj 26. marca. Socijalnodemokratski poslanci so sklenili predlagati v drž. zboru, naj se obtoži ministerski predsednik grof Bardeni, in sicer radi uplivanja na volitve.

Dunaj 26. marca. Uradoma se razglša, da je včeraj odpotoval drugi bataljon pešpolka št. 87 iz Trsta na Kreto. Ta bataljon šteje 22 častnikov in 656 mož. Poveljstvo je prevzel polkovnik Gužek.

Atene 26. marca. Davi ob 4. uri odpotoval je prestolonaslednik na tesalsko mejo. Ministerski predsednik Delyannis je izjavil v parlamentu, da hoče Grška uvesti na Kreti tak régime, kakor ga je uvedla Avstrija v Bosni.

Kaneja 26. marca. Ustaši so naskočili trdnjavo Malaksa. Ustašev je bilo ubitih 200, Turkov 60.

Rim 26. marca. Proti Crispiju je začelo sodišče preiskavo radi sokrivde pri ponoverjenjih, katere so se zgodila pri bolonjski banki.

Zahvala.

Zahvala. Za veledušni dar v znesku petindvajset goldinarjev, katerega je volila tukajšnja slavna posojilnica „Zagorskemu Sokolu“ v društvene namene, izrekata podpisana v društvenem ter odborovem imenu najskrenejšo zahvalo.

Za odbor „Zagorskega Sokola“:

And. Mauer,
čl. starosta.

Ferdo Poljšak,
čl. tajnik.

V št. 61. in 62. „Slovenskega Naroda“ smo priobčili laškavo oceno preznamenitega Funtkovega cikla; danes objavljamo drugo. Oba gospoda sta slovenska pesnika, vsak izmed njiju se pa postavlja na drugo stališče. Katero je pravo, prepuščamo povsem nepristransko svojim č. č. čitateljem.

Štev. 65. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 789.

V soboto, dne 27. marca 1897.
Na korist opernemu zboru „Dram. društva“.

Drugokrat:

Fra Diavolo.

Komična opera v treh dejanjih. Spisal Scribe. Poslovenil A. Funtek. Uglasbil D. F. Auber. Kapelnik g. H. Benišek. Režiser g. Jos. Noll.

Blagajnica se odpre ob 8. uri. Začetek točno ob 8. uri. Konec po 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v torek, dne 30. marca 1897.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Franciške Pakiž posestvo v Ravnem dolu, cenjeno 1856 gld., dne 30. marca in 29. aprila v Ribnici.

Franceta Krašovića posestvo v Gor. Brezovici, cenjeno 2632 gld. in 13 gld., dne 30. marca in 30. aprila v Kostanjevici.

Stefana Voze la posestva v Vidergi, cenjena 1040 gld., dne 30. marca in 30. aprila v Litiji.

Franceta Vovka posestvo v Planini, cenjeno 1114 gld., in Matevža in Marije Medved posestvo v Predkrajcu, cenjeno 280 gld., oboje dne 30. marca in 6. maja v Vipavi.

Jožeta Schauerja posestvo v Cesti, cenjeno 595 gld., dne 31. marca in 28. aprila v Kočevju.

Jožeta in Neže Plesche posestvo v Gornjem Skrilu, cenjeno 421 gld. 75 kr., dne 31. marca in 5. maja v Kočevju.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 23. marca: Pavlina Štrukelj, čevljarjeva hči, 3 mesece, Marije Terezije cesta št. 14, božjast.

Dne 24. marca: Pavel Dermota, bivši sprevednik, 70 let, Tesarske ulice št. 3, srčna hiba.

V hiralnici:

Dne 23. marca: Ivan Germovšek, posestnikov sin, 19 let, jetika. — Helena Štravs, zasebnica, 87 let, ostarelost. v vojaški bolnici.

Dne 22. marca: Jakob Wrangel, c. kr. finančni nadpaznik, 42 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
24.	9. zvečer	735.0	12.5	sr. jzah.	skoro obl.	
25.	7. zjutraj	734.7	7.4	sr. svzh.	skoro obl.	0.0
	2. popol.	733.5	18.4	sr. zahod.	del. jasno	
	9. zvečer	733.9	12.4	sr. zahod.	skoro obl.	
26.	7. zjutraj	733.7	7.4	brezvetr.	jasno	0.0
	2. popol.	734.5	18.8	sl. jzah.	jasno	

Srednja temperatura sre de in četrta 12.8° in 12.7°, za 7.6° in 7.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 26 marca 1897.

Skupni državni dolg v notah.	100	gld.	70	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	"	75	"
Avstrijska zlata renta	122	"	45	"
Avstrijska kronna renta 4%	100	"	30	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	95	"
Ogerska kronna renta 4%	99	"	10	"
Avstro-ogerske bančne dolnice	944	"	—	"
Kreditne delnice	358	"	75	"
London vista	119	"	70	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	67 1/2	"
80 mark	11	"	73	"
80 frankov	9	"	52 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	10	"
G. kr. cekini	5	"	65	"

4 dekleta

(456-1)

v starosti 14—16 let vzprejmejo se za jako lahko delo. — Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Stanovanja

na Poljanski cesti št. 72 št. 16 v I. nadstropju, 2 sobi, kuhinja in drvarnica, št. 26 v II. nadstropju, soba, kuhinja in drvarnica, se oddajo s 1. majem 1897.

Natančneje se izve pri g. E. Predoviču, Poljanski trg št. 5 (432-3)

Izobražen mož

30 let star, želi stopiti z izbraženo devojko iz boljše hiše v pisarno občevanje, kojemu naj bi v slučaju simpatije sledila zakonska zveza. Molčečnost pogoj in častna stvar. — Pisma s fotografijo in pravim imenom pod šifro „Coeur“ na upravnistvo „Slovenskega Naroda“ (455)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Jos p Noll.

Vzprejemem tako mehanika

za popraviljanje koles in šivalnih strojev.

Fran Kaiser (459-1)
puškar v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 6.

Komij

izurjen v manufaktorni in konfekcijski stroki. izvrsten prodajalec, se proti prav dobri plači takoj vzprejme pri gospodu (434-3)
F. Benekoviču v Karlovcu.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so srednjeevropskim času. (15-68)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).
Praga brez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Frantsenafeste, Ljubno; čes. Selsthal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd; čes. Klein-Reifling v Steyr, Linca, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. s jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenafeste, Ljubno, Dunaj; čes. Selsthal v Solnograd, čes. Amstetten na Dunaj — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čes. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomosta, Bregenc, Curib, Genevo, Paris; čes. Klein-Reifling v Steyr, Linca, Budejevice, Plesanj, Marijine varo, Heb, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.

Praga v Novo mesto in v Kočevje.
Ob 6. uri 15 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 13. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. s večer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
Praga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. s jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Frantsenafeste. — Ob 11. uri 35 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genevo, Curiba, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Frantsenafeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. s večer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, is Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Praga iz Novega mesta in iz Kočevja.
Ob 8. uri 19 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 9. uri 25 min. popoldne mešani vlak. — Ob 9. uri 35 min. s večer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.
Ob 7. uri 35 min. s jutraj, ob 9. uri 5 min. popoldne, ob 6. ur 50 min. s večer, ob 10. uri 35 min. s večer. (Poslednji vlak le v oktobri ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.
Ob 6. uri 56 min. s jutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. ur 30 min. s večer, ob 9. uri 56 min. s večer. (Poslednji vlak le v oktobri ob nedeljah in praznikih.)

Proti kašlju in nahodu, osobito dece, proti zastizenju, boleznim v vratu, želodcu in mehuru priporoča se najbolje **koroški rimski vrelec.**

Varstvena znamka. Naravno pristen natočen. Najfinejša namizna voda. (3344-16)

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supau-u, Dunajska cesta; v Kranju pri F. Dolencu.

Hiša

s stavbiščem in velikim vrtom je v Ljubljani na prodaj.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (458-1)

Išče se izveden **ogljarski mojster** da takoj vstopi. Zahteve plače in spričevala ter objava dosejanega službovanja naj se pošiljajo pod šifro „Z. 1363“ anonimni ekspediciji Rudolfa Mosse na Duraji. (415-3)

V Dolu (Lustthal), tik cerkve, se odda v najem (447-3)

stanovanje

z dvema sobama, kuhinjo, jedilno shrambo, kletjo in malim vrtom. Pripravno je tudi za kak obrt.

Reininghausovo marčno pivo

vedno sveže točeno, čez nlico, kakor od 10 steklenic naprej in v praktičnih zabožkih po 25 steklenic a 0.5 litra, zaračuneno najceneje in brez stroškov na dom postavljen, priporoča najudaneje

Peter Krisch

gostilnica „pri lovcu“
Tržaška cesta št. 17, Rimska cesta št. 20.
Tam se dobé izborna pristna vina, dobra jedila in je tudi kegljišče. (433-2)

Prodaja vina.

Usojam si p. n. gostilničarje, krčmarje in prodajalce vina opozoriti na svoja izvrstna bela in črna vina in Šilerja nadalje likerje iz vinske trte, maraskino, tartara, Prošeka, Plavinija. Vina, Šiler in likerji so tako izvrstni, da jim ni primera. **Prodaja na drobno in debelo.** Blago izbrano, zajamčeno prve vrste, po najprimernejših cenah. (414-6)

Naročila sprejema in najpovoljnejše izvršuje **Ivan Maras** posestnik in dobavitelj vin, Vodice, Dalmacija.

Tekom 50 let od prvih avtoritet kot najboljša ustna voda priznani

Anatherin

kateroga izdeluje dvorni zobozdravnik (437) dr. J. G. Popp na Dunaju. (2)
V steklenicah po gld. 1.40, gld. 1.— in gld. —50 v vseh lekarnah, droguerijah in parfumerijah.

Zahteva dostojnosti je gojitev kože!

Gospe in gospice!

Ne zanemarjajte tega gojenja. Vzdržujte se lepe in mladostno sveže. Vporablajte za svojo toaletto le najboljše:

Doering-ovo milo

s sovo naj bode vaše toaletno milo; ono je od dobrega najboljše in jedno izmed najboljše učinkujočih in najbolj naravnih sredstev za gojitev kože! Povsod se dobiva po 30 kr.

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričič.
Glavno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3. II. (213-2)